

Kvalitet og stabilitet i sagsbehandlingen

De socialrådgivere, der har sagerne, skal have tid og ressourcer til arbejdet. Ikke mindst for at nå en ordentlig inddragelse af børnene. Det er meget svært i dag.

Ordentlige vilkår og rammer er også en forudsætning for, at man kan fastholde socialrådgiverne på området og stoppe de sagsbehandlerskift, der giver mange brud omkring anbringelser, og som medfører, at sagsbehandlerne ofte er nyuddannede.

Kvalitet og stabilitet kræver tilførsel af ressourcer til at realisere det.

De konkrete forslag er:

Der skal være **tilstrækkelige ressourcer** til både sagsbehandlingen og til de nødvendige indsatser til børnene og familierne. Økonomiske hensyn må ikke hæmme behandlingen af underretninger, udredningen af sagerne eller en relevant indsats.

Der skal være:

- tid til at tale med børnene og inddrage dem, og at man kan skabe de nødvendige relationer til dem.
- tid til at inddrage forældrene og ressourcer til at iværksætte de relevante indsatser til dem.
- ressourcer til at gennemføre alle de anbringelser, der er behov for, og til, at de kan få bedst mulig kvalitet.

- Socialrådgiverne fortæller fra mange situationer, at økonomiske hensyn ofte vejer meget eller er direkte styrende i behandlingen af sagerne. Det er klart, at man ikke kan få bedre kvalitet i sagsbehandlingen og i indsatserne, hvis der ikke er ressourcer til det.

En god behandling af sagerne forudsætter et **lavere sagstal** for socialrådgiverne og en arbejdsbyrde, der gør det muligt for dem at nå opgaverne. Dansk Socialrådgiverforenings Vejledende sagstal bør være rettesnor.

Der skal tages skridt til at sikre en **faglig ledelse** for de socialrådgivere, der arbejder med børnesagerne, som kan styrke det faglige arbejde og en løbende faglig udvikling.

Der skal være **to personer på svære sager**.

Socialrådgiverne skal kunne arbejde sammen med en kollega, når der er særlige problemer i sagerne. Nyansatte socialrådgivere og socialrådgivere, der har særligt farlige, belastende eller komplicerede arbejdsfunktioner, bør ikke være alene om arbejdet.

Socialrådgiverne skal have **supervision /sparring** for at styrke den daglige praksis og for fortsat læring og faglig udvikling. Supervisionen skal have fokus på borgeren, socialrådgiverfagligheden og socialrådgiveren som fagperson.

(Ovenstående forslag skal ses i sammenhæng med DS' forslag til at sikre de rigtige kompetencer til arbejdet med anbringelserne.)

Dansk Socialrådgiverforening